

податковий інвестиційний кредит, спеціальні механізми оподаткування дивідендів; застосування прискореної амортизації; введення спеціальних режимів оподаткування; 6) підтримка інноваційної діяльності тощо.

Отже, податкове регулювання є складною дією податкової політики держави, оскільки його мета – не тільки дотримання інтересів держави в бюджетно-податковій сфері діяльності, тобто забезпечення покриття державних витрат доходами бюджету, а й інтересів платника податків, а також забезпечення необхідних умов для зростання добробуту всієї країни в цілому. В процесі зміни економічної ситуації в країні зміст регулювання податкової системи постійно модифікується. Особливо значення податкове регулювання набуває в умовах ринкової системи як один із основних методів непрямого регулювання економіки.

ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК ОСНОВНА ФОРМА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Кіреєнко Д.І.

Науковий керівник – Лелюк Н.Є., канд.екон.наук, доцент

Пенсійне забезпечення як складова частина соціального захисту відіграє значну роль у житті громадян України, є однією з основних гарантій матеріального забезпечення непрацездатних громадян. Проте остаточного вигляду система пенсійного забезпечення ще не отримала і перебуває у процесі постійного реформування.

В провідних країнах світу з розвинутою економікою і високим рівнем життя проблема ефективної зайнятості вже давно вирішена, а якщо і є, то рівень безробіття є лише фрикційним і структурним, які є обов'язковими характерними рисами будь-якої держави, навіть з досить розвинутою економікою. Для нашої ж країни це питання є досить актуальним, і, мабуть, ситуація зміниться лише за умови ефективної політики зайнятості. Система пенсійного забезпечення в Україні складається з трьох рівнів.

Перший рівень — солідарна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування (далі — солідарна система), що базується на засадах солідарності і субсидування та здійснення виплати пенсій і надання соціальних послуг за рахунок коштів Пенсійного фонду на умовах та в порядку, передбачених цим Законом.

Другий рівень — обов'язковий накопичувальний. З українських реалій він випав. Його суть полягає в тому, що працівники або роботодавці від їхнього імені, а в деяких системах і самозайняті особи,

сплачують внески до накопичувального пенсійного фонду. Внески обліковують на індивідуальних пенсійних рахунках. Накопичені внески інвестують у різні фінансові інструменти. Після виходу на пенсію учасник отримує право на одержання пенсії, яка обраховується з накопиченої суми внесків та інвестиційного доходу. Такий підхід докорінно відрізняється від нинішньої солідарності системи, де розмір пенсій обчислюють за встановленою формулою.

Третій рівень — система недержавного пенсійного забезпечення, що базується на засадах добровільної участі громадян, роботодавців та їх об'єднань у формуванні пенсійних накопичень з метою отримання громадянами пенсійних виплат на умовах та в порядку, передбачених законодавством про недержавне пенсійне забезпечення.

Недолік цього рівня – вузьке охоплення. Більшість українців не довіряє приватним інститутам і не готова доручати їм кошти в довгостроковій перспективі.

В Україні історично склалась однорівнева система пенсійного забезпечення на засадах солідарності поколінь, яка певним чином узгоджувалася з командно-адміністративною системою. За ринкових умов вона не забезпечує громадянам адекватного заміщення пенсією заробітку, втраченого ними у зв'язку із старістю, та запобігання бідності серед людей похилого віку. Внаслідок цього діючою пенсійною системою незадоволені як платники пенсійних внесків, так і переважна більшість пенсіонерів. Зволікання з усуненням зазначених суперечностей може призвести до гострої й затяжної соціальної напруженості. На сьогодні дефіцит коштів Пенсійного фонду складає 141,3 млн.грн. На 11 працюючих, що платять податки в Пенсійний фонд доводиться 12,5 пенсіонерів. Коефіцієнт демографічного навантаження на початок 2018 року складає 41,2%, т.б. відношення непрацездатного населення до працездатному майже зрівнюється.

Тому постала низька необхідність реформування пенсійного забезпечення і введення 2 та 3 рівня страхової пенсійної системи: загальнообов'язкової накопичувальної системи та добровільних недержавних пенсійних фондів .

У трирівневій страховій пенсійній системі закладено основні демократичні принципи (ст. 7 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»). Це означає, що держава, гарантуючи певний рівень матеріального забезпечення в старості, частково перекладає відповідальність за це і на кожного з нас, одночасно даючи нам і право вибору.

Підсумовуючи, необхідно зазначити, що сьогодні пенсійна система України перебуває в надзвичайно складному фінансовому стано-

вищі і не забезпечує пенсіонерів необхідним обсягом доходу (пенсії) для підтримання прийнятного рівня життєдіяльності. У майбутньому проблема старіння населення може призвести до ще більшого загострення кризи в системі пенсійного забезпечення. Ефективними шляхами виходу з цієї ситуації є підвищення пенсійного віку та запровадження накопичувальних пенсійних систем життєдіяльності. Серед основних пріоритетів, які б дозволили вирішити проблеми функціонування Фондів соціального страхування, доцільно виділити: 1) зниження рівня безробіття, шляхом створення нових робочих місць; 2) підвищення розміру заробітної плати та інших доходів населення; 3) зниження соціального навантаження; 4) розробити заходи, які сприяли б призупиненню «тінізації» заробітної плати, у тому числі доходів населення, приховування її від оподаткування; 5) удосконалення методів контролю за надходженням внесків у Фонди соціального страхування; 6) введення трирівневої пенсійної системи; 7) економічне виховання молоді та населення працездатного віку щодо запровадження обов'язкового накопичу вального пенсійного страхування, визначення його переваг для кожного громадянина.

ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА МКП «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ЕЛЕКТРОТРАНСПОРТ»

Рогізна В.С.

Науковий керівник – Андrenко О.А., канд. екон. наук, доцент

Через зростання нестабільності зовнішнього середовища та ускладнення управління основними засобами (ОЗ) виникає необхідність контролю за рухом та наявністю ОЗ, що сприятиме безперервному відстеженню змін фінансового стану підприємства та мінімізації ризиків при прийнятті управлінських рішень. Система контролю за операціями з ОЗ в МКП «Дніпропетровський електротранспорт» включає систему методів, заходів та процедур контролю, встановлених підприємством з метою захисту його активів, мінімізації помилок та запобігання різноманітних порушень та зловживань. У таблиці 1 наведено характеристику контролю ОЗ.

У рамках зовнішнього контролю, аудиторська перевірка здійснюється в інтересах власників підприємств з метою підтвердження достовірності фінансової звітності та висловлення незалежної думки аудитора про фінансовий стан підприємства. Державний контроль, здійснюється з метою перевірки ефективності використання і збереження основних засобів підприємствами державної форми власності. Внутрішній контроль руху та стану ОЗ залежно від часу проведення поділя-